

TURECKO: KRIZE LIDSKÝCH PRÁV SE OPĚT PROHLUBUJE

PÍSEMÝ NÁVRH ORGANIZACE AMNESTY INTERNATIONAL PRO
VŠEOBECNÝ PERIODICKÝ PŘEZKUM, 35. SETKÁNÍ PRACOVNÍ
SKUPINY PRO VPP, LEDEN 2020

Amnesty International je celosvětové hnutí více než sedmi milionů lidí, kteří usilují o svět, kde lidská práva platí pro všechny.

Naší vizí je, aby každý člověk směl užívat všech práv zakotvených v Základní listině práv a svobod a dalších mezinárodních lidskoprávních normách.

Nejsme závislí na žádné vládě, politické ideologii, ekonomických zájmech ani náboženství. Jsme financováni především z členských příspěvků a z darů veřejnosti.

© Amnesty International 2016

Není-li uvedeno jinak, podléhá obsah v tomto dokumentu licenci Creative Commons (uvedení zdroje, nekomerční využití, žádné deriváty, mezinárodní 4.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode>

Pro více informací navštivte prosím příslušnou sekci na našem webu:

www.amnesty.org

Pokud je materiál označen jako náležící jinému vlastníkovi autorských práv než

Amnesty International, nepodléhá daný materiál licenci Creative Commons.

První vydání 2016

by Amnesty International Ltd

Peter Benenson House, 1 Easton Street, Londýn WC1X 0DW, UK

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

OBSAH

ÚVOD.....	4
NÁSLEDNÁ OPATŘENÍ Z PŘEDCHOZÍHO PŘEZKUMU	4
NEZÁVISLOST JUSTICE.....	4
SVOBODA PROJEVU A POKOJNÉHO SHROMAŽĐOVÁNÍ.....	4
MEZINÁRODNÍ DOHODY A ORGÁNY	5
LIDSKOPRÁVNÍ SITUACE NA MÍSTĚ.....	5
NEZÁVISLOST JUSTICE, SVÉVOLNÁ ZADRŽOVÁNÍ A HRUBÁ STÍHÁNÍ.....	5
HROMADNÉ PROPOUŠTĚNÍ Z VEŘEJNÉ SLUŽBY A NEEEXISTENCE ÚČINNÉ NÁPRAVY	7
PRÁVO NA SVOBODU PROJEVU, SDRUŽOVÁNÍ A POKOJNÉHO SHROMAŽĐOVÁNÍ.....	8
OBVINĚNÍ Z MUČENÍ A JINÉHO ŠPATNÉHO ZACHÁZENÍ	10
DOPORUČENÍ PRO JEDNÁNÍ STÁTU V PŘEZKUMU	11
PŘÍLOHA	13
DOKUMENTY ORGANIZACE AMNESTY INTERNATIONAL PRO REFERENČNÍ ÚČELY	13

KONTAKTUJTE NÁS

info@amnesty.org

+44 (0)20 7413
5500

PŘIPOJTE SE K DISKUSI

www.facebook.com/AmnestyGlobal

@AmnestyOnline

ÚVOD

Tento návrh byl vypracován pro Všeobecný periodický přezkum (VPP) v Turecku v lednu 2020. Amnesty International v něm hodnotí uskutečnění doporučení navržených Turecku v předchozím VPP, a to mj. ve vztahu k nezávislosti justice, svobodě projevu a práva na pokojné shromažďování, a implementaci usnesení Evropského soudu pro lidská práva.

Pokud jde o situaci v oblasti lidských práv na místě, Amnesty International vznáší obavy ohledně nezávislosti justice, svévolného zadržování a hrubého stíhání; hromadného propouštění z veřejné služby a neexistence účinných nápravných prostředků pro pracovníky ve veřejném sektoru propuštěné na základě exekutivních rozhodnutí ve výjimečném stavu; práva na svobodu projevu, sdružování a pokojného shromažďování; a obvinění z mučení a jiného špatného zacházení.

NÁSLEDNÁ OPATŘENÍ Z PŘEDCHOZÍHO PŘEZKUMU

Po prudkém zhoršení situace v oblasti lidských práv během dvouletého výjimečného stavu, který byl konečně dne 18. července 2018 ukončen, Turecko nevykazuje žádný pokrok v provádění řady doporučení, která přijalo během předchozího Všeobecného periodického přezkumu.¹

Během výjimečného stavu a od jeho ukončení úřady nadále tvrdě zasahují proti pokojným projevům nesouhlasu a udržují atmosféru strachu prostřednictvím zdlouhavé a represivní vyšetřovací vazby, hrubého stíhání, plošných zákazů pokojného shromažďování, svévolného propouštění pracovníků veřejného sektoru a ukončováním činnosti organizací občanské společnosti a médií.

NEZÁVISLOST JUSTICE

Turecko přijalo pět doporučení týkajících se nezávislosti justice, včetně provedení celkové reformy právních předpisů s cílem zaručit a upevnit právní stát a posílit nezávislé soudnictví.² Sedm doporučení týkajících se nezávislosti a nestrannosti justice bylo podle tureckých úřadů již splněno nebo právě uskutečňováno.³ Přesto v posledních letech došlo k posílení výkonné kontroly nad soudnictvím a soudní systém postrádá klíčovou nezávislost či nestrannost, zejména v případech souvisejících s terorismem nebo v jiných politicky motivovaných případech.

SVOBODA PROJEVU A POKOJNÉ SHROMAŽĎOVÁNÍ

Turecko přijalo 12 doporučení, včetně doporučení přijmout opatření, která zaručí plné užívání práva na svobodu projevu, zejména tisku, a práva na pokojné shromažďování, a zajistí, aby trestní zákon a protiteroristický zákon byly v souladu s mezinárodními závazky.⁴ Přesto mnoho novinářů a osob pracujících pro sdělovací prostředky nadále strádá ve

¹Report pracovní skupiny pro Všeobecný periodický přezkum – Turecko, A/HRC/29/15, 13. dubna 2015 včetně dodatku A/HRC/29/15/Add.1.

²A/HRC/29/15 a A/HRC/29/15/Add.1, doporučení 148.36 (Itálie), 148.104 (Chile), 148.105 (Slovensko), 148.106 (USA) a 148.107 (Singapur).

³A/HRC/29/15 a A/HRC/29/15/Add.1, doporučení 149.22 (Lucembursko), 149.23 (Dánsko), 149.24 (Švýcarsko), 149.25 (Namibie), 149.26 (Uruguay), 149.28 (Austrálie), 149.29 (Rakousko).

⁴A/HRC/29/15 a A/HRC/29/15/Add.1, doporučení 148.14 (Lotyšsko), 148.115 (Libanon), 148.116 (Lucembursko), 148.117 (USA), 148.118 (Rakousko), 148.119 (Francie), 148.120 (Švýcarsko), 148.121 (Spojené království Velké Británie a Severního Irsku), 148.122 (Švédsko), 148.123 (Kostarika), 148.124 (Botswana), 148.127 (Angola).

věznicích a v mnoha případech vyšetřování a stíhání je nenásilná novinářská práce prezentována jako „trestný čin související s terorismem“.⁵

Turecko také přijalo doporučení „pokračovat v úpravě a provádění právních předpisů“ týkajících se svobody projevu, pokojného shromažďování a sdružování, aby zcela dostalo svým mezinárodním závazkům v oblasti lidských práv,⁶ a u šesti doporučení pro zaručení těchto práv – mj. ochrany protestujících proti špatnému zacházení či okamžitého, důkladného a nezávislého prošetření obvinění ze zneužití ze strany úředníků tvrdilo, že jsou již uskutečněna či právě zaváděna.⁷ Přesto úřady nadále svévolně omezují právo na pokojné shromažďování, a to i po ukončení výjimečného stavu.

MEZINÁRODNÍ DOHODY A ORGÁNY

Turecko považovalo doporučení „zaručit úplnou implementaci všech usnesení Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) v přiměřeném časovém rámci“⁸ za již zrealizované; přesto však ignoruje rozsudky Soudu jako v případech Mehmenta Altana⁹ a Selahattina Demirta¹⁰.

Akademický pracovník a spisovatel Mehmet Altan, vězněný od září 2016, byl propuštěn na kauci až v červnu 2018, navzdory dřívějším rozhodnutím Ústavního soudu o jeho propuštění z ledna 2018 a Evropského soudu pro lidská práva z března 2018.

V listopadu 2018 rozhodl Evropský soud pro lidská práva, že bývalý spolupředseda Lidově demokratické strany (HDP), Selahattin Demirtas, který je zadržován od listopadu 2016, má být propuštěn. Soudní dvůr shledal, že Demirtasovo zadržení cílilo na „potlačování pluralizmu a omezování svobody politického dialogu“, a proto by měl být okamžitě propuštěn. Přesto dne 13. prosince 2018 nařídil 19. ankarský Nejvyšší trestní soud pokračování jeho zadržení. Poté, co prezident Erdogan veřejně zamítl rozsudek ESPL s tím, že „rozhodnutí ESPL se nás netýká. Učiníme protipatření a tuto práci dokončíme“¹¹, zamítla druhá trestní komora Istanbulského soudního dvora dne 4. prosince 2018 Demirtovo odvolání proti jeho odsouzení přijatému 26. Istanbulským soudním zasedáním v jiném případě, kterým byl odsouzen k odnětí svobody na čtyři roky a osm měsíců. Soud konstatoval, že Demirtas ve svém projevu během oslav Naurózu (kurdského nového roku) roku 2013 dělal propagandu ozbrojené teroristické organizaci. Tento případ slouží jako prubířský kámen k ověření schopnosti ESPL zajistit nápravu proti svévolným zadržováním a stíháním v Turecku.

LIDSKOPRÁVNÍ SITUACE NA MÍSTĚ

NEZÁVISLOST JUSTICE, SVÉVOLNÁ ZADRŽOVÁNÍ A HRUBÁ STÍHÁNÍ

Soudní systém postrádá nezávislost a nestrannost, zejména v případech spojených s „terorismem“ – termín, který je často užíván i pro soudní stíhání mírového disentu – a v dalších politicky motivovaných případech. V posledních letech se zesílila kontrola výkonné moci nad soudy a státním zastupitelstvím, vzrostl počet zatčení, propuštění a svévolných přesunů soudců a státních zástupců a neubývá hrubosti ve vyšetřování a trestním stíhání právních zástupců.¹² Tento

⁵Amnesty International, Journalism is not a crime: Crackdown on media freedom in Turkey, Index: EUR 44/6055/2017, květen 2017, <https://www.amnesty.org/download/Documents/EUR4460552017ENGLISH.PDF>.

⁶A/HRC/29/15, doporučení 148.125 (Finsko).

⁷A/HRC/29/15 a A/HRC/29/15/Add.1, doporučení 149.35 (Rakousko), 149.36 (Německo), 149.38 (Norsko), 149.39 (Česká republika), 149.41 (Francie), and 149.42 (Austrálie).

⁸A/HRC/29/15, doporučení 149.3 (Německo).

⁹Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva v případě *Mehmet Hasan Altan v. Turecko* (Žádost č. 13237/17), 20. března 2018.

¹⁰Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva v případě *Selahattin Demirta v. Turecko* (č. 2) (Žádost č. 14305/17), 20. listopadu 2018.

¹¹BBC Turkish, “Selahattin Demirtaş decision by European Court of Human Rights: He must be released”, 21. listopadu 2018, <https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-46272903>.

¹²Viz např. Amnesty International, *Turkey: Court's decision to re-detain lawyers adds credence to allegations that their prosecution is politically motivated*, 27. září 2018, a Amnesty International, *Turkey: Conviction of lawyers deals heavy blow to right to fair trial and legal representation*, 20. března 2019.

vývoj vážně podryvá nezávislost a integritu soudního systému, o čemž svědčí velké množství osob ve vyšetřovací vazbě bez přesvědčivých důkazů o spáchání trestného činu.

CPJ (Criminal Peace Judgeship – smírčí soudy s působností v trestních věcech, které fungují v Turecku od roku 2014) během výjimečného stavu prostřednictvím mimořádných soudních řízení odvolaly více než 4000 soudců a státních zástupců za údajné vazby na „teroristické“ organizace. Zákon č. 7145, přijatý v červenci 2018 s deklarovaným cílem umožnit účinný boj proti „teroristickým“ organizacím po ukončení výjimečného stavu, rozšířil možnost propouštění o další tři roky ze stejné vágních důvodů, takže hrozba svévolného odvolání soudců a státních zástupců přetrvává.

Koncem roku 2018 čekalo na vyřízení soudního přelíčení 57 000 vězňů, což je více než 20% z celkového počtu vězňů.¹³ Celkem 44 690 osob bylo vězněno na základě obvinění souvisejících s terorismem,¹⁴ a to včetně novinářů, politických aktivistů, právníků, obránců lidských práv a dalších osob zadržených během represálií následujících po pokusu o státní převrat z roku 2016 a které výrazně přesáhly legitimní cíl vyšetřovat příslušné odpovědné osoby a postavit je před soud.

Definice „terorismu“ v tureckém protiteroristickém právu je příliš široká, vágní a postrádá právní jistotu na úrovni požadované mezinárodními předpisy v oblasti lidských práv. „Terorismus“ v podstatě definuje spíše podle jeho politických cílů než podle jeho metod.¹⁵ Ustanovení kriminalizující členství v teroristické organizaci rovněž vedla ke zneužívání, například články 220/6 a 220/7 tureckého trestního zákoníku, které státu umožňují trestat jedince, jako by byli členy „teroristické organizace“, třebaže u soudu jejich členství prokázáno nebylo.¹⁶

Obdobně lze podle článku 2 protiteroristického zákona považovat osoby za vinné ze členství v teroristické organizaci, i když nejsou jejími členy, pokud se trestného činu dopustily „ve jménu takové organizace“.¹⁷

Tato „protiteroristická“ ustanovení bývají často směřována proti osobám obhajujícím politické myšlenky, jež mohou zastávat i skupiny, které úřady označují jako „teroristické“, přestože samotné stíhané osoby násilí či diskriminaci neprosazovaly a nejsou stíhány za přímé zapojení do násilné trestné činnosti.

Článek 13 zákona č. 7145 zavedl prodloužení doby vyšetřovací vazby pro podezřelé z trestných činů souvisejících s „terorismem“, což policii umožňuje zadržovat některé podezřelé až 12 dní bez obvinění.¹⁸

Trestní stíhání zaměřená na umlčení disentu bez důkazů o trestném činu jsou často vedena na základě protiteroristických zákonů.¹⁹ Patří mezi ně stíhání vůdce občanské společnosti Osmana Kavaly a dalších 15 osobností občanské společnosti obviněných z „pokusu o svržení vlády nebo bránění ve výkonu jejich povinností“ za jejich údajnou

¹³Údaje byly poskytnuty na valné schůzi tureckého Velkého národního shromáždění konané 13. prosince 2018 v souvislosti s rozpočtem Vrchního ředitelství vězeňských a zajateckých center pro rok 2019, členem parlamentu İbrahimem Yurdunu Sevenem, reprezentujícím AKP. Strana 55 zápisu ze schůze je dostupná na adrese: https://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/tutanak_sd.birlesim_baslangic?P4=23206&P5=H&page1=55&page2=55&web_user_id=17267610.

¹⁴Tento údaj byl uveden ministrem spravedlnosti Abdülhamitem Gülem na valné schůzi tureckého Velkého národního shromáždění konané 13. prosince 2018. Strana 143 zápisu ze schůze je dostupná na adrese: https://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/tutanak_sd.birlesim_baslangic?P4=23206&P5=H&page1=143&page2=143&web_user_id=17267610.

¹⁵Protiteroristický zákon č. 3713, článek 1: „Terorismus je jakýkoliv druh jednání osoby nebo osob náležejících k organizaci s cílem měnit charakteristiku republiky definované v Ústavě, politickém, právním, sociálním, sekulárním a ekonomickém systému, poškodit neporušitelnou jednotu státu, jeho teritorium a národ, ohrozit existenci tureckého státu a republiky, oslabit, zničit nebo ovládnout státní autoritu, vyřadit základní práva a svobody, poškodit vnitřní a vnější bezpečnost státu, veřejný pořádek nebo obecné zdraví, a to donucováním a násilím; nátlakem, zastrasováním, odrazováním, potlačováním nebo vyhrožováním.“

¹⁶Článek 220/6 trestního zákoníku trestá ty, kteří „páchají zločiny ve jménu [teroristické] organizace“ a 220/7 kriminalizuje „vědomé a ochotné napomáhání [teroristické] organizaci.“

¹⁷Zákon č. 3713, článek 2, definuje „teroristického“ pachatele jako „jakoukoli osobu, která je členem organizací vytvořených k dosažení cílů stanovených ve článku 1 a která se dopustí trestného činu při prosazování cílů ve shodě s ostatními či jednotlivě, nebo který je členem těchto organizací, i když nespáchal cílený trestný čin. Druhý odstavec článku pokračuje: „osoby, které se dopustí trestného činu ve jménu takové organizace, jsou také považovány za teroristické pachatele, i když nejsou členy teroristické organizace.“

¹⁸Článek 13 zákona č. 7145, kterým se upravuje Protiteroristický zákon č. 3713 dodatečným ustanovením (dočasný článek 19) platným po dobu tří let od vstupu v platnost dne 31. července 2018.

¹⁹Analýza nejproblémovějších ustanovení protiteroristických zákonů, které umožňují hrubé stíhání a specifické omezování svobody projevu, viz Amnesty International, *Turkey Decriminalize Dissent: Time to Deliver on the Right to Freedom of Expression*, 27. března 2013 (Index: EUR 44/001/2013 EUR): <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR44/001/2013/en/>

roli v „řízení protestů v parku Gezi v roce 2013“: riskují nepodmíněný trest odnětí svobody na doživotí.²⁰ V době sepsání tohoto reportu byl Osman Kavala již 21 měsíců ve vazbě. Jeho spoluobžalovaný Yiğit Aksakoğlu byl konečně propuštěn při prvním slyšení v červnu 2019, po 7 měsících vězení.

Taner Kılıç, čestný předseda Amnesty Turecko, a İdil Eser, bývalý ředitel Amnesty Turecko, jsou souzeni společně s devíti dalšími obránci lidských práv na základě nepodložených obvinění z „členství v teroristické organizaci“, za které by mohli čelit až 15 letům odnětí svobody.²¹ Taner Kılıç byl propuštěn 15. srpna 2018 poté, co strávil 14 měsíců ve vazbě. Všech 11 obránců lidských práv je na svobodě na kauci, protože soudní řízení proti nim stále trvá, přestože v osmi samostatných slyšeních prokuratura nepředložila žádný přesvědčivý důkaz o obviněních, která jsou proti nim vznesena.

Akademici, kteří v roce 2016 podepsali mírovou výzvu odsuzující zákaz vycházení vyhlášený na dobu neurčitou a bezpečnostní operace na jihovýchodě Turecka, i nadále čelí soudnímu stíhání. Nejméně 706 lidí bylo obviněno z „vytváření propagandy pro teroristickou organizaci“, několik z nich bylo usvědčeno a odsouzeno k trestu odnětí svobody až na tři roky. Dne 3. března 2019 potvrdil krajský odvolací soud trest odnětí svobody jedné ze signatářek, konkrétně Prof. Dr. Zübeyde Füsün Üstel, na jeden rok a tři měsíce.²² Z vězení byla propuštěna 22. července na základě soudního rozhodnutí o pozastavení výkonu trestu až do odvolání jeho výkonu. Dne 26. července 2019 turecký Ústavní soud shledal, že odsouzení akademiků, včetně Zübeyde Füsün Üstel, za podepsání petice, porušilo jejich právo na svobodu projevu zaručenou článkem 26 Ústavy.²³

HROMADNÉ PROPUŠTĚNÍ Z VEŘEJNÉ SLUŽBY A NEEEXISTENCE ÚČINNÉ NÁPRAVY

Ze 129 411 pracovníků veřejného sektoru²⁴, jež byli svévolně propuštěni na základě výjimečného nařízení po pokusu o převrat v roce 2016, téměř 120 000 nedokázalo své propuštění zvrátit.²⁵ V soupisech připojených k exekutivním rozhodnutím je veřejně obvinili z vazeb na „teroristické“ organizace, ovšem bez jakéhokoli individuálního odůvodnění. Je jim nadále znemožněno pracovat ve veřejném sektoru a nemohou opustit zemi, protože jejich cestovní pasy byly zneplatněny. Mnozí čelí chudobě a obrovskému sociálnímu stigmatu. Někteří z nich byli zcela odříznuti od přístupu ke své profesi.²⁶

Na základě prováděcích vyhlášek bylo zrušeno pouze 3 733 propuštění, zatímco ostatní se museli obrátit na Komisi zřízenou v lednu 2017 v reakci na domácí a mezinárodní tlak kvůli neexistenci odvolacího řízení umožňujícího domoci se nápravních opatření proti hromadnému propuštění. Za dva a půl roku od svého vzniku přezkoumala Vyšetřovací komise pro mimořádné události 77 900 ze 126 200 obdržených žádostí, z nichž bylo schváleno pouze 6 000, zatímco 71 900 bylo zamítnuto.²⁷

²⁰Amnesty International, *Turkey: Gezi Park trial lacks any evidence of criminal activity and must be dropped*, 21. června 2019.

²¹Amnesty International, *Turkey: Prosecution of 11 human rights defenders*, 20. října 2017.

²²Amnesty International, *Turkey: First academic to go to prison for signing peace petition in a flagrant breach of freedom of expression*, 30. dubna 2019.

²³Rozhodnutí plenárního zasedání tureckého Ústavního soudu v případě Zübeyde Füsün Üstel a dalších (č. 2018/17635), 26. července 2019: <https://kararlarbilgibankasi.anayasa.gov.tr/BB/2018/17635>.

²⁴Mezi těmito propuštěními jsou policisté, vojenský personál, učitelé, akademici, zdravotníci a pracovníci médií.

²⁵3733 propuštěných pracovníků ve veřejném sektoru bylo navráceno do funkce během výjimečného stavu prostřednictvím následných výkonných vyhlášek. Přibližný počet osob, kterým je zakázáno pracovat ve veřejném sektoru, se vypočítává tak, že se od celkového počtu 125 678 odečte celkový počet kladných rozhodnutí Komise pro mimořádné události (6000) ke dni 28. června 2019. Viz oficiální webové stránky Komise pro mimořádné události: <https://soe.tccb.gov.tr/>

²⁶Trvalé zbavování osob práce ve veřejném sektoru nebo jejich povolání porušuje jejich právo na práci a v dlouhodobém horizontu může ohrozit jejich právo na přiměřenou životní úroveň. Rutinní rušení cestovních pasů porušuje právo na svobodu pohybu, zatímco neexistence účinného odvolacího řízení ohrožuje právo na spravedlivý proces a účinný prostředek nápravy. Amnesty International, *No End in Sight: Purged Public Sector Workers Denied a Future in Turkey*, 22. května 2017. Viz také intervence třetí strany v rámci projektu na podporu soudních sporů v Turecku, Amnesty International, článek 19 a PEN International předložený Evropskému soudu pro lidská práva dne 5. března 2019 ke klíčovému případu v souvislosti se zrušením pasů tří akademických pracovníků z Turecka - Alphana Teleka, Edgara Şara a Zeynepa Kivilcim: https://www.article19.org/wp-content/uploads/2019/03/ECHR_532019-TELEK-and-2-others-v-Turkey-Intervention_A19.pdf

²⁷Tyto statistiky jsou převzaty ze zprávy o činnosti Vyšetřovací komise pro mimořádné události a reflektují situaci k 14. červnu 2019: 14. června 2019: https://soe.tccb.gov.tr/Docs/OHAL_Report_2019.pdf

Výzkum Amnesty International týkající se struktury a fungování Komise odhalil, že její nastavení neumožňuje dosáhnout účinných prostředků nápravy.²⁸ Je poznamenána nedostatkem institucionální nezávislosti, dlouhými čekacími lhůtami, neexistencí záruk umožňujících jednotlivcům vyvrátit obvinění a nedostatkem důkazů uváděných při potvrzování rozhodnutí o propouštění.

Článek 26 zákona č. 7145, přijatý v červenci 2018 po skončení výjimečného stavu, dává vládě pravomoc pokračovat v praxi hromadného propouštění soudců a dalších zaměstnanců veřejného sektoru, u kterých se má za to, že mají vazby na „teroristické organizace nebo jiné skupiny představující ohrožení národní bezpečnosti na další tři roky.“²⁹ V prosinci 2018 další právní předpisy zavedly suspendaci nově kvalifikovaných lékařů, kteří neuspějí v bezpečnostních prověrkách, které obnášejí spíše administrativní než soudní posouzení možných vazeb osob na „teroristické organizace“.³⁰ Tato ustanovení nadále vystavují pracovníky veřejného sektoru riziku svévolného propouštění.

PRÁVO NA SVOBODU PROJEVU, SDRUŽOVÁNÍ A POKOJNÉ SHROMAŽĎOVÁNÍ

Na základě exekutivních rozhodnutí byla během výjimečného stavu ukončena činnost celkem 1 727 sdružení a nadací a 170 mediálních společností. Zatímco činnost některých z nich byla znovu obnovena následnými vyhláškami, většina zůstává v době sepsání tohoto reportu mimo činnost.³¹ Tyto organizace a mediální společnosti si nemohou vyžádat povolení k obnovení činnosti prostřednictvím soudů, ale musí se nejprve obrátit na neúčinnou Vyšetřovací komisi pro mimořádné události. Mnohým z nich vláda zabavila značný majetek.

Několik ustanovení tureckého trestního zákoníku přímo omezuje právo na svobodu projevu způsobem, který mezinárodní právní normy nedovolují. Tyto zahrnují:

- Článek 301, který kriminalizuje zneuctění „tureckého národa, státu Turecké republiky, tureckého parlamentu (TBMM), vlády Turecké republiky a právních institucí státu;“
- Článek 318, který trestá pobuřování veřejnosti proti vojenské službě;
- Článek 215, který kriminalizuje schvalování trestného činu nebo pachatele trestného činu nad rámec legitimního cíle kriminalizace podněcování ke spáchání trestného činu;³²
- Článek 216/2, který kriminalizuje „znevažování části populace na základě sociální třídy, rasy, náboženství, sekty, pohlaví nebo regionálních rozdílů“
- Článek 216/3, který kriminalizuje „znevažování náboženských hodnot části populace“ a
- Článek 125, který kriminalizuje přisouzení „činu nebo skutečnosti osobě způsobem, který může poškodit její čest, důstojnost nebo prestiž nebo ... útok na něčí čest, důstojnost nebo prestiž prostřednictvím nadávek.“

Tyto články trestního zákoníku jsou často užívány ke stíhání a trestání nenásilně vyjádřených nesouhlasných názorů; veřejné podpory práva na protest proti vojenské službě vyjádřené na pouličních demonstracích nebo v novinových článcích; kritizování převládajícího vyznání a mocenských struktur a odsuzování jednání politiků a dalších veřejných činitelů, a musí být zrušeny.

²⁸Amnesty International, *Purged Beyond Return? No Remedy for Turkey's Dismissed Public Sector Workers*, říjen 2018.

²⁹Článek 26 zákona č. 7145.

³⁰Článek 5 zákona č. 7151, který vstoupil v platnost dne 5. prosince 2018, jakož i články 1, 2 a 11 Nařízení o bezpečnostní prověrce a archivním průzkumu (č. 2000/284), pozměněné dne 25. října 2018 prezidentskou vyhláškou č. 228/9.

³¹208 sdružením a nadacím, jakož i 21 mediálním společnostem (zpravodajské agentury, televizní kanály, rozhlasové kanály, noviny, časopisy a vydavatelské a distribuční domy) byla obnovena činnost následnými mimořádnými vyhláškami, a to z celkového počtu 1 519 sdružení a nadací a 149 mediálních společností uzavřených vyhláškou. Vyšetřovací komise pro mimořádné události vydala rozhodnutí v případě 90 žádostí. Amnesty International však nezná výsledek těchto 90 rozhodnutí ani to, zda se týkají sdružení, nadací nebo mediálních společností či jiných soukromých institucí.

³²Článek 217 trestního zákoníku odděleně trestá podněcování ke spáchání trestného činu. Amnesty International považuje znění článku 215 za příliš obecné s možností zneužití, přestože uvádí, že osoba, která trestný čin spáchala, bude potrestána až dvouletým odnětím svobody „v případě jasného a skutečného nebezpečí pro veřejný pořádek v důsledku schvalování trestného činu nebo pachatele trestného činu.“

Další právní ustanovení jsou tak obecně formulována, že jsou snadno zneužitelná a při jejich uskutečňování dochází k nepřijatelnému omezování svobody projevu. Články 6/2 a 7/2 protiteroristického zákona, které kriminalizují „tisk nebo zveřejňování prohlášení nebo vyjádření teroristických organizací“ a „vytváření propagandy pro teroristickou organizaci“ (v příslušném pořadí), zahrnují vágní koncepty hrozby a donucování, aniž by v souvislosti s nimi uváděly spojení s násilím. Článek 6/2 jako takový umožňuje stíhání osob za zveřejňování výroků, u kterých se o podněcování k násilí nejedná, a článek 7/2 se používá pro stíhání prohlášení, účasti na nenásilných protestech nebo jiných podobných činnostech, které podněcování k násilí nepředstavují.

Zákon č. 7145, který turecký parlament schválil v červenci 2018 s proklamovaným cílem umožnit účinný boj proti teroristickým organizacím po ukončení výjimečného stavu, zavedl do turecké legislativy omezení svobody pohybu a práva na pokojné shromažďování. Článek 8 zákona č. 7145 dále rozšiřuje omezení míst, kde se poklidná shromažďování mohou konat, a to pozměňovacím dodatkem k článku 6/2 Zákona o shromažďování a demonstracích. Zatímco Článek 6 Zákona o shromažďování a demonstracích již omezující byl, co se týče míst, kde se poklidná shromáždění a pochody mohou konat, dodatek doplnil k tomuto seznamu další vágní podmínku, že by se měly konat na místech, kde nezpůsobí mimořádné a neúnosné obtíže v každodenním životě občanů.³³

Zákon č. 7145 dále rozšiřuje pravomoc guvernérů omezovat svobodu pohybu na území provincie, kterou spravují, v případech, kdy „existují vážné náznaky, že veřejný pořádek nebo veřejná bezpečnost je nebo může být ohrožena způsobem, který může narušit nebo pozastavit obvyklý běh života.“³⁴ V souladu s tímto dodatkem mohou guvernéri omezit vstup na konkrétní místa v jejich provincii a odchod z nich v případě osob podezřelých z ohrožování veřejného pořádku či veřejné bezpečnosti a mohou regulovat přístup kohokoli na určitá místa nebo v určité době.

Více než 100 novinářů a dalších pracovníků médií zůstává ve vězení, ať už ve vyšetřovací vazbě nebo ve výkonu trestu.³⁵ Někteří z těch, kteří byli vyšetřováni a stíháni podle protiteroristických zákonů, byli usvědčeni a odsouzeni k trestu odnětí svobody v délce trvání od dvou a půl let po více než deset let, přičemž jejich nenásilná novinářská práce byla prezentována, jako by to byl trestný čin. Mezi nimi jsou novináři a vedoucí pracovníci novin *Cumhuriyet* a *Zaman*.³⁶ Hrozba trestního vyšetřování, zatýkání, dlouhodobého zadržování, stíhání a věznění měla na média zmrazující účinek a poté, co byla poslední nezávislá skupina médií Doğan v březnu 2018 prodána korporaci, o níž je známo, že má úzké obchodní vazby na vládu, drtivá většina hlavních sdělovacích prostředků svým zpravodajstvím vládu podporuje.

V letech 2018 a 2019 několik provinčních guvernérů nadále užívalo mimořádných pravomocí, které jsou nyní zakotveny v zákoně, k omezení práva na pokojné shromažďování. Plošný a časově neomezený zákaz všech akcí LGBTI vydaný ankarským gubernorátem v listopadu 2017 byl odvolán teprve v dubnu 2019 nařízením soudu. Studentskou přehlídku gay pride na Technické univerzitě Blízkého východu v Ankaře v květnu 2019 rozešla policie za zbytečného a nepřiměřeného užití síly. V gubernorátech Izmir, Antalya a Mersin v červnu 2019 vydali plošné zákazy zabraňující konání všech akcí během týdenního gay pride festivalu. Istanbulský pochod hrlosti byl v roce 2019 zakázán již pátým rokem v řadě.³⁷

³³Článek 6/2 Zákona o shromažďování a demonstracích ve znění zákona č. 7145 zní následovně: „Místa a trasy shromáždění a demonstrací v provinciích a okresech určuje nejvyšší místní správní úřad prostřednictvím posouzení stanovisek zástupců politických stran v provincii a okrese, které mají skupiny ve Velkém národním shromáždění Turecka, starostů provincie a okresu, kde se bude konat shromáždění nebo demonstrace, zástupců provincií a okresů tří odborových svazů s největším počtem členů a veřejných profesních organizací, za předpokladu, že nebude narušen veřejný a obecný pořádek a nevytvoří extrémní a netolerovatelné obtíže a omezení v každodenním životě občanů podle prvního odstavce článku 22. Může být určeno více než jedno místo a itinerář pro shromáždění a demonstrace s ohledem na kapacitu, vývoj a bytovou výstavbu provincie a okresu.“

³⁴Článek 1 zákona č. 7145 pozměňující článek 11 Zákona o provinční správě (. 5442).

³⁵Monitorovací zpráva společnosti Bia Media z května 2019, která se týká prvního čtvrtletí z roku 2019, uvádí, že 106 novinářů je ve vězení (41 odsouzených, 30 v soudním řízení, 22 v odvolání, 13 ještě není obviněno).

³⁶Viz tiskové zprávy Amnesty International, *Turkey: For journalists, Turkey has become a dungeon*, 3. května 2018; *Turkey: Conviction of six Zaman journalists "sends further shock through an already devastated media landscape"*, 6. července 2018; *Turkey: Courts being used to strangle media freedom*, 19. února 2019; *Turkey: Rights defenders tried for standing up for press freedom, must be acquitted*, 15. července 2019.

³⁷Amnesty International, *Turkey: Further Information: Authorities Unlawfully Restrict Pride Marches*, 16. července 2019: <https://www.amnesty.org/en/documents/eur44/0713/2019/en/>

Plošný zákaz byl rovněž uvalen na protesty solidarizující s osobami, které od listopadu 2018 držely hladovku.³⁸ Například 22. dubna 2019 oznámil na svém webu Kirklarelský guvernér, že všechny protesty a shromažďování v souvislosti s držením hladovky na území Kirklarelské provincie mají být od 22. dubna do 6. května zapovězeny nařízením³⁹, které bylo později prodlouženo do 21. května 2019.⁴⁰

Pokojná setkávání „Sobotních matek“,⁴¹ skupiny, která od poloviny 90. let 20. století na náměstí Galatasaray každý týden pořádala vzpomínkové akce pro oběti násilných zmizení, jsou od srpna 2018 zakázána. Po jejich rozehnutí a zbytečného a nepřiměřeného užití síly byl vydán všeobecný zákaz všech protestů na náměstí.

V září 2018 bylo hromadně zadrženo několik set stavebních dělníků a pět zástupců odborů protestujících proti špatným pracovním a životním podmínkám, jakož i vysokému počtu nehod (z nichž některé byly smrtelné) na stavbě nového istanbulského letiště.⁴² Přes 60 dělníků je za své zapojení do protestů soudně stíháno a 31 z nich drželi ve vyšetřovací vazbě přibližně dva měsíce, do doby jejich propuštění během prvního slyšení.⁴³

Již pouhá účast na pokojných protestech nebo psaní kritických příspěvků na sociálních sítích činí z univerzitních studentů terče režimu a čekají je soudní postihy

Vězni a další osoby držící hladovku čelí stíhání za svůj pokojný protest. Dne 26. února 2019 Istanbulský trestní soud pro závažné činy č. 26 přijal obžalobu obviňující 25 vězňů z věznic typu Maltepe L č. 2 a jednoho z věznic typu Maltepe L č. 1 z „propagace teroristické organizace“ a „vědomého a ochotného napomáhání teroristické organizaci“ jejich hladovkou. Jejich soudní řízení je stále v procesu.

Obdobně zhruba 80 osob, které zahrnují rodinné příslušníky vězňů držících protestní hladovku, čelí trestnímu stíhání u Diyarbakirského trestního soudu pro závažné trestné činy č. 11 za „propagandu teroristické organizace“, neboť rovněž zahájily protestní hladovky. K těm mělo docházet po 17. listopadu 2018 v Diyarbakirské kanceláři Lidové demokratické strany (HDP), vždy po dobu dvou až tří dnů, jako projev solidarity s vězni držícími hladovku.⁴⁴

V Istanbulu byli dne 10. května 2019 zadrženi novinářka Zeynep Kuray, která psala o solidárních protestech v sousedství Sirkeci, a novinář İrfan Tunççelik, který informoval o jiném protestu před ženskou věznicí Bakirköy. Dne 13. května byli oba novináři podmíněčně propuštěni na kauci až do trestního vyšetřování

OBVINĚNÍ Z MUČENÍ A JINÉHO ŠPATNÉHO ZACHÁZENÍ

Po neúspěšném převratu v roce 2016 bylo zadrženo více než 50 000 osob. Amnesty International shromáždila přesvědčivé důkazy o tom, že někteří ze zadržených byli vystavováni mučení, znásilňování, jakož i jinému špatnému zacházení v oficiálních i neoficiálních policejních zadržovacích střediscích.⁴⁵ Tato porušení byla částečně umožněna právními změnami zavedenými během výjimečného stavu, které pozastavily klíčové záruky na ochranu zadržených před mučením a jiným špatným zacházením, například v souvislosti s maximální délkou vyšetřovací vazby a přístupem k právní asistenci.

Amnesty International také obdržela věrohodná tvrzení o novějších případech mučení. Muži a ženy, kteří byli zadrženi v květnu 2019 v Urfě ve východním Turecku po ozbrojeném střetu mezi bezpečnostními silami a ozbrojenými složkami

³⁸Tisíce vězňů v Turecku začaly od listopadu 2018 držet hladovku s požadavkem, aby se mohl vězněný vůdce ozbrojené Strany kurdských pracujících (PKK) Abdullah Öcalan pravidelně setkávat se svými právníky a rodinnými příslušníky. Hladovka byla ukončena 26. května poté, co mohli právníci Abdullaha Öcalana navštívit 2. a 22. května po téměř osmileté pauze.

³⁹Nařízení č. 1150: <http://www.kocaeli.gov.tr/basin-duyurusu-22042019>

⁴⁰Nařízení č. 1227, vydané dne 6. května 2019: <http://www.kocaeli.gov.tr/basin-duyurusu---06052019>

⁴¹Tato skupina sestávající především z ženských rodinných příslušníků zmizelých osob byla 25. srpna 2018 nucena rozejít se poté, co policie použila slzný plyn a vodní děla.

⁴²Amnesty International, *Turkey: Detention of protesting construction workers an attempt to stifle legitimate protest*, 19. září 2018, a *Workers arrested in Turkey for protesting conditions at airport construction site must be released*, 5. prosince 2018.

⁴³Soudní řízení pokračuje a další slyšení je plánováno na 27. listopadu. V soudním řízení je 61 obžalovaných.

⁴⁴Čísla spojených spisů, o nichž má Amnesty International informace, jsou 2019/96 a 2019/100.

⁴⁵Amnesty International, *Turkey: Independent monitors must be allowed to access detainees amid torture allegations*, 24. června 2016.

Strany kurdských pracujících⁴⁶, informovali prostřednictvím svých právních zástupců o týrání včetně mučení elektrickým proudem na genitáliích.⁴⁷ Jejich právní zástupci uvedli, že alespoň někteří z úředníků bývalého Ministerstva zahraničních věcí, kteří byli v květnu 2019 zadrženi v Ankarském ředitelství pro bezpečnost v souvislosti se zločinem „členství v teroristické organizaci, přitěžujících podvodů a padělání pro účely terorismu“, byli obnaženi a bylo jim vyhrožováno znásilněním obušky.⁴⁸ V obou případech právní zástupci také uvedli, že jejich klienti neměli přístup k důvěrné konzultaci s lékařem.

DOPORUČENÍ PRO JEDNÁNÍ STÁTU V PŘEZKUMU

AMNESTY INTERNATIONAL VYZÝVÁ VLÁDU TURECKA K NÁSLEDUJÍCÍM KROKŮM A OPATŘENÍM:

NEZÁVISLOST JUSTICE, SVÉVOLNÉ ZADRŽOVÁNÍ A HRUBÉ STÍHÁNÍ

- Zaručit nezávislost a nestrannost justice v právních předpisech i v praxi;
- Zrušit všechna mimořádná opatření a další právní ustanovení, která svévolně omezují lidská práva, včetně článků 1 a 8 zákona č. 7145, které omezují právo na svobodu pohybu a pokojné shromažďování, článku 13, který prodlužuje policejní vazbu pro podezřelé z trestných činů souvisejících s „terorismem“, a článku 26, který umožňuje svévolné propouštění z veřejného sektoru, včetně soudnictví, na dobu dalších tří let;
- Upravit definici „terorismu“ v článku 1 a „teroristického“ pachatele v článku 2 protiteroristického zákona v souladu s mezinárodním právem a standardy v oblasti lidských práv;⁴⁹
- Ukončit rutinní používání dlouhodobé vyšetřovací vazby bez přesvědčivých důkazů o trestném jednání a zajistit, aby veškerá zadržení byla pravidelně přezkoumávána civilním, nezávislým a nestranným soudem a aby zadržení měli přístup k právní asistenci a přiměřeným informacím, aby se mohli účinně bránit proti svému zadržení;
- Ukončit svévolné trestní stíhání obviněných obránců lidských práv a mírových aktivistů, včetně vůdce občanské společnosti Osmana Kavaly a dalších osob z procesu s protestujícími z parku Gezi, jakož i Tanera Kılıçe a dalších obránců lidských práv, kteří jsou společně s ním souzeni.

HROMADNÉ PROPOUŠTĚNÍ Z VEŘEJNÉ SLUŽBY A NEEEXISTENCE ÚČINNÝCH NÁPRAVNÝCH OPATŘENÍ

- Znovu dosadit do funkce pracovníky veřejného sektoru svévolně propuštěné na základě mimořádných nařízení;
- Ve všech případech, kdy jsou osoby důvodně podezřelé z protiprávního jednání nebo zneužití úřední moci při výkonu svého zaměstnání nebo z trestného činu, zajistit, aby rozhodnutí o jejich propuštění byla učiněna pouze v řádném disciplinárním řízení s úplnými procesními zárukami;

⁴⁶Kurdistánská dělnická strana

⁴⁷Amnesty International, *Urgent Action: Dozens at Risk of Torture in Police Detention*, 24. května 2019. Také viz Foundation for Society and Legal Studies (TOHAV), *Preliminary Report on the Human Rights Violations in Urfa from 18 May onwards*, 31. května 2019: <http://www.tohav.org/sanliurfa-hak-ihlalleri-on-raporu> and Urfa Bar Association, *Halfeti Incidents Report*, 3. června 2019: <http://www.sanliurfabarosu.org.tr/Detay.aspx?ID=119155>.

⁴⁸Zpráva advokátní komory Ankary o obvinění z mučení:

http://www.ankarabarusu.org.tr/HaberDuyuru.aspx?BASIN_ACIKLAMASI&=3099

⁴⁹Analýza těchto ustanovení a ustanovení uvedených v doporučeních týkajících se svobody projevu, sdružování a práva na pokojné shromažďování viz Amnesty International, *Turkey Decriminalize Dissent: Time to Deliver on the Right to Freedom of Expression*, 27. března 2013 (Index: EUR 44/001/2013): <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR44/001/2013/en/>

- V jakémkoli disciplinárním řízení, které má za následek pozastavení činnosti nebo propuštění, zajistit ochranu lidských práv, včetně práva na práci, svobody pohybu, zdraví, bydlení a přiměřenou životní úroveň;

SVOBODA PROJEVU, SDRUŽOVÁNÍ A PRÁVO NA POKOJNÉ SHROMAŽĎOVÁNÍ

- Umožnit organizacím občanské společnosti a mediálním společnostem, jimž byla ukončena činnost, obnovit svou činnost a získat nazpět svůj zabavený majetek;
- Zajistit, aby jakákoliv ukončení či jiná omezení činnosti mediálních společností splňovala závazky Turecka respektovat právo na svobodu projevu a umožnit odvolání k nezávislému a nestrannému soudu;
- Zajistit, aby se lidé mohli shromažďovat a pokojně protestovat, a to i zrušením opakovaného plošného zákazů akcí LGBTI, "Sobotních matek" a dalších nenásilných demonstrací napříč zemí;
- Ukončit stíhání osob nebo skupin za uplatňování jejich práva na pokojné shromažďování, včetně pracovníků z nového istanbulského letiště, kteří jsou v současné době souzeni;
- Zrušit články 301 (Urážka tureckého národa), 318 (Pobuřování veřejnosti proti vojenské službě), 215 (Schvalování trestného činu nebo pachatele trestného činu) a 125 (Trestný čin pomluvy) trestního zákoníku;
- Zrušit nebo upravit znění odstavců 6 a 7 článku 220 (Spáchání trestného činu ve jménu organizace) trestního zákoníku stanovením jasných kritérií pro to, v jakém případě je nápomoc ozbrojené skupině trestná, včetně požadavku, aby taková nápomoc spadala do mezinárodně uznávaných kritérií pro trestný čin, a to i v případě, že přímo obnáší plánování nebo spáchání takového trestného činu;
- Zrušit všechna obvinění a zajistit propuštění novinářů a mediálních pracovníků, kteří byli zadrženi za nenásilné vykonávání mediální práce, a upustit od zadržování a stíhání novinářů a mediálních pracovníků a dalších osob za nenásilné vyjadřování svých názorů;
- Zrušit nebo upravit znění článku 6/2 (Tisk nebo zveřejnění prohlášení/vyjádření teroristické organizace) a článku 7/2 (Vytváření propagandy pro teroristickou organizaci) protiteroristického zákona, aby bylo zajištěna přesná a jasná formulace, která neumožňuje použití pro soudní stíhání osob za pouhé nenásilné vyjadřování svých názorů;
- Zrušit odstavce 2 a 3 článku 216 trestního zákoníku (Podněcování k nenávisti či nepřátelství), aby bylo zajištěno, že již nemohou být použity k soudnímu stíhání osob za pouhé nenásilné vyjadřování svých názorů.

MUČENÍ A JINÉ ŠPATNÉ ZACHÁZENÍ

- Zaručit, aby každé osobě, která si stěžuje na mučení či jiné špatné zacházení, byla nabídnuta lékařská či jiná pomoc, aby tato osoba byla v bezpečí před výhrůžkami a obtěžováním, a pokud dojde k prokázání pravdivosti, aby jí byly poskytnuty náhrady v souladu s mezinárodními standardy;
- Vyvinout účinný nezávislý mechanismus pro podávání stížností s cílem zajistit rychlé, nezávislé, nestranné a důkladné prošetření všech stížností a oznámení o mučení a jiném špatném zacházení a dalším porušování lidských práv spáchaných zástupci orgánů činných v trestním řízení.
- Jsou-li k dispozici dostatečné a přípustné důkazy, soudně stíhat ty, kteří jsou podezřelí z porušování lidských práv, včetně těch s velitelskou odpovědností, prostřednictvím spravedlivých soudních procesů.

PŘÍLOHA

DOKUMENTY ORGANIZACE AMNESTY INTERNATIONAL PRO REFERENČNÍ ÚČELY⁵⁰

Turkey: Deterioration of human rights situation must be addressed by the Human Rights Council – written statement to the 36th session of the Human Rights Council, 4 September 2017, IOR 40/7043/2017

NEZÁVISLOST JUSTICE, SVÉVOLNÉ ZADRŽOVÁNÍ A HRUBÉ STÍHÁNÍ

Turkey Decriminalize Dissent: Time to Deliver on the Right to Freedom of Expression, 27 March 2013, EUR 44/001/2013

Turkey: Rights must be respected in aftermath of failed coup, 16 July 2016, EUR 44/4463/2016

Turkey crackdown by the numbers: Statistics on brutal backlash after failed coup, 26 July 2016

Turkey: State of emergency provisions violate human rights and should be revoked, 19 October 2016, EUR 44/5012/2016

Turkey: Prosecution of 11 human rights defenders, 20 October 2017.

Turkey: Weathering the storm: Defending human rights in Turkey's climate of fear, 26 April 2018, EUR 44/8200/2018

Turkey: Court's decision to re-detain lawyers adds credence to allegations that their prosecutions is politically motivated, 27 September 2018, EUR 44/9149/2018

Turkey: Conviction of lawyers deals heavy blow to right to fair trial and legal representation, 20 March 2019

Turkey: Gezi Park trial lacks any evidence of criminal activity and must be dropped, 21 June 2019.

HROMADNÉ PROPOUŠTĚNÍ Z VEŘEJNÉ SLUŽBY A NEEEXISTENCE ÚČINNÝCH NÁPRAVNÝCH OPATŘENÍ

Turkey: No end in sight: Purged public sector workers denied a future in Turkey, 22 May 2017

Turkey: Purged beyond return? No remedy for Turkey's dismissed public sector workers, 25 October 2018, EUR 44/9210/2018

SVOBODA PROJEVU, SDRUŽOVÁNÍ A PRÁVO NA POKOJNÉ SHROMAŽĎOVÁNÍ

Turkey: Temporary closure of Özgür Gündem latest blow to freedom of expression, 19 August 2016, EUR 44/4697/2016.

Urgent Action: Turkey: Massive crackdown on media in Turkey, 8 November 2016, EUR 44/5112/2016

Urgent Action: Turkey: Further information: Turkey permanently closes hundreds of NGOs, 23 November 2016, EUR 44/5208/2016

Turkey: Journalism is not a crime: Crackdown on media freedom in Turkey, 3 May 2017, EUR 44/6055/2017

Urgent Action: Turkey: Students detained for anti-war protest, 28 March 2018, EUR 44/8142/2018

Turkey: For journalists, Turkey has become a dungeon, 3 May 2018

Urgent Action: Turkey: Detained rapper accused of promoting drugs: Sercan İpekciöğlü ("Ezhe!"), 1 June 2018, EUR 44/8512/2018

Turkey: Istanbul Pride march must go ahead unhindered, 28 June 2018, EUR 44/8693/2018

Turkey: Conviction of six Zaman journalists "sends further shock through an already devastated media landscape", 6 July 2018

Turkey: Authorities must ensure relatives of people forcibly disappeared can continue with their peaceful weekly vigil, 29 August 2018, EUR 44/9009/2018

Urgent Action: Turkey: Further information: Students detained for insulting the President: Released but still facing charges, 3 September 2018, EUR 44/9025/2018

Turkey: Detention of protesting construction workers an attempt to stifle legitimate protest, 19 September 2018

Turkey: Crackdown on civil society continues with full force despite end of state of emergency, 16 November 2018, EUR 44/9419/2018

⁵⁰Všechny tyto dokumenty jsou dostupné na webových stránkách organizace Amnesty International: [amnesty.org](https://www.amnesty.org)

Workers arrested in Turkey for protesting conditions at airport construction site must be released, 5 December 2018

Turkey: Courts being used to strangle media freedom, 19 February 2019

Turkey: First academic to go to prison for signing a peace petition in a flagrant breach of freedom of expression, 20 April 2019, EUR 44/0290/2019

Turkey: Rights defenders tried for standing up for press freedom, must be acquitted, 15 July 2019.

Urgent Action: Turkey: Further information: Authorities unlawfully restrict Pride marches, 16 July 2019, EUR 44/0713/2019

MUČENÍ A JINÉ ŠPATNÉ ZACHÁZENÍ

Turkey: Independent monitors must be allowed to access detainees amid torture allegations, 24 July 2016

Urgent Action: Turkey: Authorities must immediately investigate torture allegations of student protesters, 11 June 2018, EUR 44/8567/2018

Urgent Action: Turkey: Dozens at risk of torture in police detention, 24 May 2019, EUR 44/0440/2019

**AMNESTY INTERNATIONAL
JE GLOBÁLNÍ Hnutí ZA
LIDSKÁ PRÁVA. JE-LI JEDEN ČLOVĚK
VYSTAVEN BEZPRÁVÍ,
TÝKÁ SE TO NÁS VŠECH.**